

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

hianvnotlas@mkab.hu címre történő elektronikus továbbítás

Tárgy: kiegészített alkotmányjogi panasz egységes szerkezetben a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.635.077/2020/6 számú másodfokú ítéletével kapcsolatban

Ügyszám: IV/2804/2021

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Szabó József** (

és

Szabóné Nagy Ágnes Marianna

együttesen, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

kiegészített ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztjük elő az Alkotmánybíróság tájékoztatásának megfelelően.

Az Alkotmánybíróság 2021.10.14.-én kelt, hiánypótlásra felszólító levelét 2021.10.25.-én vettük át. A tájékoztatásnak megfelelően úgy pótoljuk a hiányosságokat, hogy az eredeti beadványunkat kiegészítjük, annak egységes szerkezetét megtartjuk. Igyekszünk a felvetett hiányosságokat maximális mértékben pótolni. Sajnos anyagi helyzetünk nem teszi lehetővé, hogy ügyvédet fogadjunk, így továbbra is élünk azzal a jogunkkal, hogy saját magunk nyújtunk be alkotmányjogi panaszt. Bízunk az Alkotmánybíróság segítőkész hozzáállásában abban, hogy ha marad még esetleg megválaszolásra, vagy tisztázásra váró kérdés, arra lesz lehetőségünk az eljárás során válaszolni.

A kiegészített alkotmányjogi panaszunkat a megadott 30 napon belül, 2021.11.10.-én nyújtjuk be a tájékoztatóban megadott módon, e-mailben, pdf formátumban, szkennelés előtt saját kezűleg aláírva.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján („ha az Alkotmánybíróság megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti”) **semmisítse meg a Fővárosi Törvényszék 42.Pf.635.077/2020/6 számú másodfokú ítéletét.**

Kérjük, az Alkotmánybíróság vizsgálja meg, a személyesen minket ért, jelen beadványban ismertetett ügyet. Állapítsa meg, hogy a lefolytatott bírósági eljárásban tisztességtelen volt, valamint téves jogalkalmazás miatt, alaptörvény ellenes bírói döntés született (Abtv. 27.§).

Az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az ügy érdemében hozott bírósági döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Alaptörvény biztosítja számunkra a tisztességes bírói eljáráshoz való jogot és a jogorvoslatihoz való jogot:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan **bíróság tisztességes** és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy **jogorvoslattal éljen** az olyan **bírósági, hatósági** és más közigazgatási **döntés ellen, amely a jogát** vagy jogos érdekét **sérti**.

Elsőként szeretnénk tömören ismertetni azt a jogi folyamatot és azt a kialakult helyzetet, ami arra a vezettet bennünket, hogy az Alkotmánybírósághoz forduljunk.

1. A pertörténet és a tények rövid ismertetése

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Devizahiteles újraszámolással kapcsolatos kezdeményezésünkre a Pénzügyi Békéltető Testület (a továbbiakban PBT) kedvező határozatot hozott 2017. augusztus 22.-én, H-PBT-H-159/2017 határozatszámmal. A határozat kötelezte az ██████████ Bank Hungary Zrt.-t (a továbbiakban Erste Bank) arra, hogy új elszámolást készítsen és szempontokat, előírásokat határozott meg az új elszámolással kapcsolatban. Mivel az ██████████ Bank nem hajtotta végre a PBT határozatát, végrehajtást kezdeményeztünk ellene. A végrehajtási kezdeményezésünk megszüntetése érdekében az Erste Bank pert indított.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2020. június 23-án hozta meg 2.P. 87.786/2019/51.számú ítéletét, mellyel a végrehajtást megszüntette. Mivel álláspontunk szerint az elsőfokú bíróság többszörösen is tisztességtelen eljárásban részesített bennünket, az ítéletet megfellebbeztük. Éltünk az Alaptörvény által biztosított jogorvoslati lehetőség első lépésével.

A fellebbezésünket a Fővárosi Törvényszék 2020.november 19.-i, 42.Pf.635.077/2020/6. számú ítéletével elutasította és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Mivel álláspontunk szerint a másodfokú bíróság is többszörösen tisztességtelen eljárásban részesített bennünket, 2021.01.22.-én felülvizsgálatért a Kúrához fordultunk. Éltünk az Alaptörvény által biztosított jogorvoslati lehetőség második lépésével.

A felülvizsgálati beadványunkban részletesen kifejtettük az elsőfokú bíróság általi eljárási jogszabálysértéseket. Ezek közül néhány:

- „az ítélet nem terjed ki minden alperesi kifogásra (Pp. 346.§. (5) bekezdés sérelme)”
- „az alperesek számára nem tette lehetővé az első fokú bíróság azt, hogy a felperes által a perfelvételi tárgyaláson, illetve írásban tett új tényelőadásra, jogi állításra válaszolhassanak, hatálytalannak tekintette az ezzel összefüggésben beadott alperesi iratokat és mellékleteiket (Alaptörvény XXVIII. cikk 1) bekezdés, Pp. preambuluma sérelme)”
- „az eljárásban elfogult bíró vett részt, aki pervezetésével megsértette a fegyveregyenlőség elvét, és az alperesek tisztességes eljáráshoz, nyilvános tárgyaláshoz való jogát (Alaptörvény XXVIII. cikk 1) bekezdés, Pp. Preambuluma sérelme), mivel a felperes zárt tárgyalás iránti

kérelmének úgy tett eleget, hogy annak észszerű indoka nem volt, mert semmiféle módon nem valószínűsítette a felperes, hogy mely jogszabályon alapuló, milyen üzleti titka kerülne veszélybe a nyilvános tárgyalással, így elzárta az alpereseket attól, hogy a bíró pervezetésben megnyilvánuló elfogultságát kép-és hangfelvétellel tudják bizonyítani (az elfogultság okainak részletezését az alperesek 2020.03.06-i, a bíró kizárására vonatkozó kérelme tartalmazza, melyet a kérelmet elutasító 1.Pk..220.032/2020/1 számú végzés szerint a másodfokú eljárásban lehet vizsgálni).”

A felülvizsgálati beadványunkban ismertettük a másodfokú bíróság jogszabálysértéseit. Ezek közül néhány:

- „a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék nem a bizonyítékok, nem a perben előadott nyilatkozatok alapján döntött, így megsértette a Pp. 279.§ (1) bekezdését.”
- „nem az előadott jognyilatkozatok alapján döntött, így megsértette a rendelkezés elvét, a Pp. 2.§ (2) bekezdését”
- „döntése okszerűtlen volt, a döntése nem következett az előadott bizonyítékokból, ezáltal megsértette a Pp. 369. § (3) bekezdését, mert nem folytatta le az ott előírt eljárást”
- „döntése indokolásában nem tér ki minden alperesi védekezésre, nem tesz eleget indokolási kötelezettségnek, így az ítélet sérti a Pp. 346.§. (4) és (5) bekezdéseit”

A fenti felsorolások nem teljeskörűek, a benyújtott felülvizsgálati kérelemben minden észlelt jogszabálysértést nagyon alaposan, tételesen ismertettünk.

Idézzük a felülvizsgálati kérelmünkben olyan elszenvedett jogsértéseket, melyekkel a másodfokú eljárás egyáltalán nem foglalkozott:

„Az elsőfokon eljáró bíróság alpereseket több alkalommal megbírságolta, a bírságokat a Fővárosi Törvényszék 2020.június 9.-én a 42.Pkf.632.588/2020/3. és a 42.Pkf.632.590/2020/3 számú végzéseiben indokolatlannak találta. Alperesek az első fokon eljáró bíró ellen elfogultsági kifogással éltek, a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2020. április 9.-én hozta meg, 1. Pk.220.032/2020/1. számú végzését, melyben alperesek kérelmét elutasította. Rövid részlet az utóbbi indoklásából:

„A bíró pervezetése, így az, hogy a bíró ezt a perrendtartás szabályai szerint végzi-e vagy sem, nem véleményezhető a jelen eljárásban, egy esetleges másodfokú eljárás hivatott arról dönteni, hogy történt-e az ügyben eljárási szabálysértés, ez lényeges volt-e vagy nem, kihatott-e az ügy érdemi elbírálására. A bíró jogszabályismerete, -értelmezése, és – alkalmazása szintén nem véleményezhető egy elfogultsági eljárás keretében, erre más fórumok léteznek (másodfokú eljárás, bíróvizsgálati rend)”. ”

A felülvizsgálati kérelmünkben összegeztük a tisztességes bírói eljáráshoz való jog elveit:

1. a rendelkezés elve
2. a perkoncentráció elve
3. a felek eljárástámogatási és igazmondási kötelezettsége
4. a jóhiszeműség elve
5. a bíróság közrehatási tevékenysége

A felülvizsgálati kérelmünkben idéztük az Alkotmánybíróság több álláspontját a tisztességes bírói eljárással kapcsolatban:

„...az Alkotmánybíróság megsemmisített 3027/2018. (II. 6.) AB határozatában a Kúria közbenső ítéletét:

„...nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.”
{3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}”

„Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik (lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat.”

„Utaltak a 7/2013. (III. 1.) AB határozatra, melyben az Alkotmánybíróság kifejtette a bírósági döntések indokolásával kapcsolatos álláspontját.”

„A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”

„Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában kifejtette: „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.”

„A 7/2013. (III. 1.) AB határozat kifejti:

„...a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételenek formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesezéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.”

„a bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrésztől erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét.”

„a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be”

„feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossggal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indoklásában is adjon számot.”

„kizárólag a kellő alapossggal indokolt bírói határozatból tűnhet ki, hogy az ügyet eldöntő bíróság ténylegesen figyelembe vette-e a felek által előterjesztett bizonyítékokat és érveket”.

Ezek azok az elvárt bírói eljárások ismérvei, amelyet mindenki számára biztosít az Alaptörvény!

A jelen ügyben másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a tisztességes bírói eljárás elveit!

Nem volt részünk valós, hatékony jogorvoslatban, mert a Fővárosi törvényszék nem végezte el a feladatát!

Az Erste Bank és az eljáró bíróságok teljesen téves, megalapozatlan jogi álláspontot képviseltek azért, hogy a PBT kötelezését ne kelljen teljes egészében végrehajtaniuk. Részlet a felülvizsgálati kérelemből:

„Alperesek álláspontja szerint a PBT meghozott határozatát nem lehet jogszerűen elválasztani rendelkező részre és indoklás részre, mivel a PBT eljárását nem a Pp. tv. hanem az MNB tv. szabályozza. Az MNB tv. szerint viszont a PBT „kötelezést tartalmazó határozatot” hoz, melynek minden pontját, előírását felperesnek teljesíteni kell, bárhol is szerepeljen a kötelezés egy-egy pontja, a határozat szövegén belül.

A Fővárosi Törvényszék jogszabállyal nem támasztotta alá azon megállapítását, hogy a PBT határozata rendelkező részre és indoklás részre tagozódik. Így a Fővárosi Törvényszék megállapítása jogszabálysértő (Pp. 346.§. (5) bekezdésébe, és a 2013. évi CXXXXVI törvény (MNB törvény) 102-123.§-ban foglalt rendelkezéseibe ütköző).

Felperes saját maga is állítja, hogy nem tett eleget a PBT teljes határozatának (csak a „rendelkező rész” előírásainak), így ebben a kérdésben nincs vita a felek között. Felperes a PBT határozatának nem tett teljes körűen eleget, így a végrehajtási eljárásoknak alperesek álláspontja szerint folytatódniuk kell.”

A másodfokú ítélet így ismerteti:

„Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a végrehajtandó határozat új elszámolás készítésére és annak megküldésére kötelezte a felperest, ugyanakkor végrehajtandó rendelkezést is tartalmazott az elszámolás elkészítésének módjára vonatkozóan is. Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes elkészítette és megküldte-e az új elszámolást az alperesek részére. Rámutatott, hogy az alperesek sem vitatták a felperes által teljesítésként állított iratokat átvételét; egyúttal megállapította, hogy a határozatnak az alperesek által megjelölt részei a tájékoztatás tartalmára vonatkozó előírást nem tartalmaztak. Hangsúlyozta, hogy a határozat indokolása egyebekben sem tartalmazhat kötelezést.” [4] - részlet

„Abból kiindulva, hogy a végrehajtandó határozatnak egyértelműen kell meghatároznia a kötelezettségeket, a rendelkező résznek kell világosan és mindenki számára érthetően tartalmaznia a kötelezést úgy, hogy az a végrehajtás során nehézséget ne okozzon; az elsőfokú bíróság helytállóan a PBT határozat rendelkező részét értelmezte és állapította meg, hogy az a tájékoztatás tartalma vonatkozásában előírást nem tartalmaz. Helytállóan mutatott rá arra, hogy az alperesek által a határozat indokolásából - a 2.P.87.786/2019/51. számú tárgyalási jegyzőkönyv szerint - konkrétan felhívott szövegrészek sem értelmezhetők a felperest kötelező rendelkezésként.” [16] - részlet

Szeretnénk az Alkotmánybíróság figyelmét felhívni a „határozat indokolása egyebekben sem tartalmazhat kötelezést” és az „elsőfokú bíróság helytállóan a PBT határozat rendelkező részét értelmezte” megállapításokra, melyeknek nincs semmilyen jogi alapja, így jogszerűtlen az ítéletnek ez a része.

Az általunk ismert jogszabályok alapján a PBT határozat teljes egészében végrehajtandó és nem osztható rendelkező részre és indoklás részre.

A felülvizsgálati kérelmünkkel kapcsolatban a Kúria 2021. április 28.-án hozta meg Pfv.I.20.229/2021/2. számú elutasító végzését. Részletek:

„[2] A jogerős ítélet ellen az I-II. rendű alperesek nyújtottak be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérték a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett a felperes keresetét elutasító határozat meghozatalát.

[3] A felülvizsgálati kérelem érdemben nem bírálható el.

[4] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdés b) pontja szerint nincs helye a felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a XL. fejezetben meghatározott végrehajtási perekben.

[5] A felperes által indított a Pp. XL. fejezetének körébe tartozó végrehajtás megszüntetése iránti perben az elsőfokú bíróság a keresetnek hely adott és a végrehajtást megszüntette, a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[6] Mindezekre tekintettel a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 415. § (1) bekezdés d) pontja alapján visszautasította.”

Szeretnénk arra felhívni az Alkotmánybíróság figyelmét, hogy az Alaptörvény által biztosított „normál esetben” lehetőség van jogorvoslatért a Kúriához fordulni, miként ezt mindenki számára biztosítja az Alaptörvény. Azonban a Kúria által hivatkozott törvényi pont kiiktatta a Kúriához fordulás lehetőségét. Szűkítette a jogorvoslati lehetőségeinket. Diszkriminatív, hátrányos megkülönböztetést hozott létre. Ez a jogszabályi korlátozás azzal jár, hogy a fogyasztóknak sokkal nehezebb elérni, hogy tisztességes bírósági eljárásban részesüljenek. Nincs semmilyen visszatartó erő ugyanis, amely arra kényszerítené a bírókat, hogy kellő figyelmet fordítsanak egy peranyag megismerésére, a felek álláspontjainak összevetésére. Így a fogyasztóknak csak elérendő vágyalom marad, amit az Alkotmánybíróság megfogalmazott: „A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.”

Marad a „formális eljárás”. Az amit az Alkotmánybíróság is tisztességtelennek tartott.

A Kúria Döntések 2021. 5. számában jelent meg a BH 2021.5.141 számú felülvizsgálati döntés. Ebben a perben azonos volt az első- és másodfok döntése, azonban a Kúria hatályon kívül helyezte az ítéleteket és a korábban már kétszer elmarasztalt adósnak adott igazat. (Kúria Gfv. VII. 30.090/2020.) Részletek a BH-ból:

„A Kúria jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését - az I. elsőfokú ítéletre is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és ebben a keretben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.”

„[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.”

„[13] A felperesek által előterjesztett fellebbezés folytán eljáró ítéltábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.”

A Kúria a felülvizsgálat végén jogszabálysértőnek találta a bírósági eljárást, a bíróságok döntését. Jól érzékelhetően szüksége volt a fogyasztónak a jogorvoslatnak erre a szintjére is.

A fogyasztók érdekeit sérti az a törvényi pont, mely nem teszi lehetővé a Kúria felülvizsgálati eljárását. Feltehetőleg ezzel a ponttal épp a fogyasztó érdekeit kívánták védeni a törvényhozók, hogy pl. egy bank ne zaklassa végrehajtással a fogyasztót, ha már a végrehajtást az elsőfok és a másodfok is megszüntette. Jelen esetben azonban éppen fordított a helyzet, mivel fogyasztók indítottak végrehajtást a bank ellen. Nagyon valószínű, hogy a törvényhozók ezt a lehetőséget nem vették számításba, amikor ezt a korlátozó jogszabályi pontot megalkották. Nem merült fel bennük az a lehetőség, hogy fogyasztó indít végrehajtást bank ellen.

Mint az ismertetett BH is mutatja, ne csupán elméleti lehetőség az, hogy hibázzon az eljárása során mind az elsőfokú bíróság, mind a másodfokú bíróság. Pont azért hozták létre törvénnyel a felülvizsgálati bírósági intézményt, hogy az ilyen hibák orvosolhatók legyenek.

2015 óta szeretnénk elérni, hogy teljeskörű, minden adatot tartalmazó elszámolást kapjunk, melyben az adatok összhangban vannak egymással. Olyan elszámolást szeretnénk, mely hibátlan.

2. Elvek és az Alkotmánybíróság gyakorlata - tisztességes bírói eljárás és a jogorvoslat

Gombos Katalin a Közszolgálati Egyetemen készített 2018-ban tanulmányt „Az Európai jog hatásai a jogorvoslathoz való jogra” címmel.

Ebben a nemzetközi alapjait ismerteti elsőként:

„A jelenleg hatályos EUSZ (megj: Európai Unióról szóló szerződés) értelmében az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiából következnek, **az uniós jogrend részét képezik, mint annak általános elvei.** Az Európai Unió ma már elsősorban értékközösségen alapuló integráció. Az értékválasztások egyértelműek, amelyek a tagállamokban megdönthetetlen alkotmányos intézményi alapelvekből következnek. Ezek: a demokrácia, a **jogállamiság**, a hatáskörmegosztás, a lojalitás és a szubszidiaritás, másrészt abban a kontextusban nyilvánulnak meg, ami az egyén és az EU viszonylatában érvényesül. Ez utóbbi tekintetében van **kiemelkedő jelentősége az alapjogoknak.** Az Európai Unió vezérlő értékei, alapértékei és egyedi értékei közös nevezőjén áll az alapjogok kérdése.”

„Az Európai Uniót az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a **jogállamiság, az emberi jogok** – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – **tiszteletben tartásának értéke tartja össze.** Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az **igazságosság**, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmakban. Ezek az értékek a jogalkotás és a jogalkalmazás értékalapjául egyaránt szolgálnak.”

„**A jogorvoslathoz való jog nemzetközi és uniós jogi dokumentumokban is gyakran felbukkanó kategória,** és az alkotmányjognak, valamint az eljárási jogoknak is központi fogalma. Tartalmát alakítja a hazai és az európai bírói gyakorlat is.”

„Az EJEE 13. cikke tartalmaz rendelkezést a hatékony jogorvoslathoz való jogra. A szabály úgy szól, hogy bárkinek, akinek az EJEE-ben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, **joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje** az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.”

„Az Európai Unió Alapjogi Chartájának VI. címében az igazságszolgáltatással kapcsolatos jogok között helyezi el a **hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog** szabályait.

57 A 47. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek, akinek az Unió joga által biztosított jogait és szabadságait megsértették, az e cikkben megállapított feltételek mellett **joga van a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz.**”

„...az Egyesült Nemzetek Szervezetének (ENSZ) Polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmányának 2. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy az Egyezségokmányban részes minden állam kötelezi magát annak biztosítására, hogy

- a) minden olyan személy, akinek az Egyezségokmányban elismert jogai vagy szabadságai sérelmet szenvednek, **hatékony jogorvoslattal élhessen** akkor is, ha a jogok megsértését hivatalos minőségben eljáró személyek követték el;
- b) a **jogorvoslattal élő személy jogai tekintetében** az illetékes bírói, államigazgatási vagy törvényhozó hatóság vagy az állam jogrendszere szerint **illetékes más hatóság határozzon, és fejlessze a bírói jogorvoslat lehetőségeit;**
- c) az **illetékes hatóságok a helytállónak elismert jogorvoslatnak érvényt szerezzenek.**”

„A jogorvoslat fogalmát azonban egyik nemzetközi és uniós dokumentum sem tartalmazza. A fogalom kereteinek megvonásában ezért **döntő jelentősége van a joggyakorlatnak.**”

„Az uniós jog jogorvoslati joggal kapcsolatos szabályai bármely más nemzetközi dokumentumnál szorosabb kapcsolatban állnak az Európai Unió tagállamainak jogával. Az uniós jogorvoslat-fogalom alakításában ennek azért van nagy jelentősége, mert **a tagállami jog mércéjéül az uniós jogorvoslat szolgál, és fordítva, hiszen nem kizárt, hogy az uniós jogból fakadó igények érvényesítésére a tagállami bíróságok előtt kerül sor**, ilyenkor pedig az igényérvényesítés eljárásjogi kereteit a tagállami szabályok adják. A jelenség leírására az Európai Bíróság kimunkálta a jogorvoslatokkal kapcsolatos követelményként az egyenértékűség elvét. Ez tartalmilag azt jelenti, **hogy az uniós jog vonatkozó szabályozásának hiányában az eljárás szabályai a nemzeti jogra tartoznak**. A tagállami szabályokkal kapcsolatos viszont elvárás, hogy azok nem lehetnek kedvezőtlenebbek a hasonló belső jellegű esetekre vonatkozókhöz képest (az egyenértékűség elve)”

„Az eljárási jogosítványok közül egy másik **fontos elv** a döntéshozatalnál a hatóságok, bíróságok részéről **az indokolás kötelezettsége, valamint a hatékony jogorvoslat biztosításának kötelezettsége**”

„A megfelelő eljáráshoz való elv magában foglalja a jogsérelem esetén bírósághoz való fordulás jogát, illetőleg a jogorvoslattal élés lehetőségének jogát is. Ennek az elvnek a kimondása azért fontos, mert az uniós jog így olyan minimális követelményeket támaszt a nemzeti jogrenddel szemben, amelyek célja, hogy **biztosítsa a jogorvoslatok és eljárások elérhetőségét a magánszemélyek részére**, így ők nemzeti bíróságaikon keresztül érvényesíthetik uniós jogait. Ez az ubi ius ibi remedium logikája, amely több európai bírósági jogesetből adódóan messzemenő következményekkel bír.”

„A megfelelő eljáráshoz való jog azt a kötelezettséget is jelenti a tagállamok számára, hogy **nem tehetik a jogérvényesítést túlzottan nehézé vagy esetlegesen lehetetlenné** a jogalanyok számára”

„Minden **tagállam belső jogrendjének feladata meghatározni a bírósághoz fordulás** azon eljárási **szabályait**, amelyek célja, hogy biztosítsák a jogalanyok uniós jogból eredő jogainak védelmét. Ha ugyanis a Szerződés létre is hozott bizonyos közvetlen kereseteket, amelyeket adott esetben magánszemélyek indíthatnak az uniós bíróság előtt, nem szándékozott a nemzeti bíróságok előtt létrehozni – tekintettel az uniós jog fenntartására – más jogi lehetőségeket, mint amelyeket a nemzeti jog megállapított.”

„Továbbá, ha főszabály szerint a nemzeti jog feladata is a jogalany eljáráshoz fűződő érdekének és keresetőségi jogának meghatározása, **az uniós jog megköveteli, hogy a nemzeti szabályozás következtében a hatékony bírói jogvédelemhez való jog legalábbis ne szenvedjen sérelmet**. A tagállamoknak kell ugyanis olyan keresetindítási és eljárási rendszert kialakítaniuk, amelyek biztosítják e jog tiszteletben tartását. E tekintetben a bírósághoz fordulás azon eljárási szabályai, amelyek célja, hogy biztosítsák azoknak a jogoknak a védelmét, amelyeket az uniós jog közvetlen hatálya az érintetteknek biztosít, nem lehetnek kedvezőtlenebbek, mint a hasonló, belső jellegű keresetekre vonatkozóak (egyenértékűség elve), valamint nem lehetnek olyanok, hogy gyakorlatilag lehetetlenné vagy rendkívül nehézé tegyék az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (tényleges érvényesülés elve).”

„...ha olyan konfliktushelyzet adódik, amikor **a tagállami jog és az uniós jog feloldhatatlan ellentétben áll egymással, adott esetben el kell tekinteni a nemzeti jog mindazon** – akár az uniós szabálynál korábbi, akár annál későbbi – rendelkezéseinek alkalmazásától, **amelyek ellentétesek az uniós joggal**.

A nemzeti szabály félretételét a tagállami bíróság anélkül teheti meg, hogy kérelmeznie vagy várnia kellene az uniós joggal ellentétes nemzeti jog jogalkotói, vagy bármilyen egyéb alkotmányos úton történő megsemmisítésére. E megállapítások alapja az, hogy a közvetlenül hatályos uniós jog a tagállamok belső jogával fennálló kapcsolata tekintetében azzal a hatással bír, hogy – pusztán

hatálybalépésének ténye folytán – a tagállamok nemzeti jogának valamennyi, az uniós joggal ellentétes rendelkezését a jog erejénél fogva alkalmazhatatlanná teszi (Simmenthal-elv).”

„Az Alaptörvény az igazságszolgáltatáshoz való jogok körében az europaizáció jegyében fogalmazza meg a bírósághoz fordulás jogát, illetve a bíróságok előtti tisztességes eljáráshoz való jogot, beleértve az eljárások ésszerű határidőn belüli elbírálásának jogát is”

„A legfőbb bírói fórumok felelősek egyrészt a jogalkalmazás irányításáért, a jogegység megteremtéséért és fenntartásáért, valamint a közjogi kötelezettségek teljesítéséért (jogegységi/közjogi funkció), másrészt az eléjük kerülő ügyekben egyedi határozatokat hoznak a felek jogainak megóvása érdekében (jogvédelmi/magánjogi funkció).

Most jutottunk el a legfőbb bírói fórum, a Kúria szerepéhez.

„Az alanyi jognak nem minősülő felülvizsgálat mint rendkívüli perorvoslat a jogerős ítéletek ellen igénybe vehető, fellebbviteli jellegű, általában erősen korlátozott rendkívüli perorvoslat, amelynek elbírálása a legfőbb bírói fórum hatáskörébe tartozik.”

Dr. Turkovics István doktorjelöltként (ME ÁJK, Közigazgatási Jogi Tanszék) „A jogorvoslathoz való jog az Alkotmányban” címmel készített el tanulmányát. Kimondottan a hazai jogfejlődést ismerteti:

„Az 1949-es Alkotmány eredeti szövege még nem tartalmazta az alapjogok rögzítése között. 1989-ben azonban az Alkotmány alapos revízió alá került, és ennek következtében került deklarálásra a jogorvoslathoz való jog az alaptörvényben az alábbiak szerint:

„A Magyar Köztársaságban a törvényekben meghatározottak szerint **mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírói államigazgatási vagy más hatósági döntés ellen amely jogát vagy jogos érdekét sérti**”.

„...1997-ben az Alkotmányt újból módosították ... egy fontos tartalmi jellegű változtatást is beiktatott, a jogorvoslathoz való jog korlátozásának lehetőségét. Ennek következtében a jogalkotónak lehetősége nyílt a jogorvoslathoz való jog korlátozására – természetesen az Alkotmánymódosítás eszközén kívül – de csak meghatározott feltételek mellett. Ezen feltételek: csak a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmada által megszavazott törvényben teheti meg azt a jogalkotó”

„Ennek értelmében **csak a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának okával és csak azzal arányosan korlátozható a jogorvoslathoz való jog**. Ezzel a jogalkotó a jogbiztonság követelményének prioritását deklarálta.”

„Mi vezérelhetette ... a jogalkotót arra, hogy alkotmányos szintre emelje eme jogosultságot? A beiktató jogszabály indoklása szerint: „Az állami szervek – bíróság, államigazgatási szervek más hatóságok – jogalkalmazói tevékenységük során jogokat és kötelezettségeket állapítanak meg, határozataik az eljárás alá vontakra nézve kötelezőek. **Nem zárható ki annak a lehetősége, hogy ennek során jogszerűtlen döntések is születhetnek**. Ezért akinek jogát vagy jogos érdekét megsértették, a határozat ellen különféle a törvényekben meghatározott jogorvoslattal élhet.”

Ebből, álláspontom szerint, egyértelműen a közhatalom gyakorlásával szemben próbál a jogalkotó a címzetteknek védelmet garantálni, természetesen arra az esetkörre nézve, **ha a közhatalom gyakorlása hibás, és ezzel a címzett joga vagy jogos érdeke sérül.**”

„...új Alaptörvény született. Az Alaptörvényben a jogorvoslathoz való jog, rögzítésre került, a következők szerint: „**Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági, és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.**”

Mint látható, a jogorvoslathoz való jogot garantáló szöveg megváltozott, hiszen a korlátozhatóság feltételeit a tétel nem tartalmazza.”

Azonban az új Alaptörvény egy másik passzusa **az alapjogok korlátozhatóságának feltételeit generális módon rögzíti**, amely szerint: „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. **Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely**

alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmi elemének tiszteletben tartásával **korlátozható.**”

„Ha korlátozhatóságot vesszük alapul, megállapíthatjuk, hogy ennek alapján az alapjogokat két csoportra oszthatjuk: korlátozható, és korlátozhatatlan alapjogok csoportjára. Ebben a tekintetben megállapíthatjuk, hogy főszabály szerint **az alapjogok is szenvedhetnek korlátokat**, természetesen csak meghatározott feltételek fennállása esetében, amelyeket már ismertettem.”

„... jelen csoportosítás értelmében **a jogorvoslathoz való alapjog a korlátozható alapjogok kategóriájába sorolható.**”

„...**összeütközések elbírálásakor a szükségesség-arányosság tesztet alkalmazza az Alkotmánybíróság**, és ezáltal ítéli meg a két alapjog viszonyát.”

A szerző végkövetkeztetése:

„**Összességében a jogorvoslathoz való jogról, mint alkotmányos alapjogról megállapíthatjuk, hogy egy első generációs személyhez fűződő jogról van szó, amely része vagy eleme a megfelelő vagy tisztességes eljáráshoz való jognak.** Nem abszolút jog, tehát korlátozható, nem csak emberek, hanem más jogalanyok is élhetnek vele, valamint a gyakorlás módját tekintve akár egyénileg, akár kollektív módon is gyakorolható, de egyéni jognak minősülő alapjog.”

Balogh Zsolt és Hajas Barnabás „Az Országos Bírósági Hivatal Alaptörvény – Szabadság és felelősség című” tananyagában az előzőekben már ismertetett megállapításokhoz tett hasonló észrevételeket és hivatkoztak korábbi AB döntésekre:

„**A jogorvoslathoz való jog akkor érvényesül, ha a szabályozás a sérelem orvoslására valódi lehetőséget biztosít.** Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint a jogorvoslathoz való jog – főszabály szerint – csak a rendes jogorvoslatokra vonatkozik, **a rendkívüli jogorvoslati lehetőségek nem vonhatók ezen alapjog alá.**”

„A bírósághoz fordulás jogánál fontos szempont, hogy megállapítható e jog sérelme akkor is, ha a jogi szabályozás ugyan biztosít bírói utat, de valójában nincs tere a bírói mérlegelésnek. **A bírói mérlegelés törvényi szabályainak hiánya kiüresíti a bírósághoz fordulás jogát.** A szabályozásnak megfelelő szempontot és mércét kell tartalmaznia, hogy a bíróság döntés jogszerűségét ez alapján vizsgálhassa. (39/1997. (VII. 1.) AB határozat)”

„Az Alaptörvény garanciális elemként írja elő a bírósági döntés ésszerű határidőn belüli meghozatalának kötelezettségét. Az alkotmányozó az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikkének rendelkezését, továbbá az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát tette a szabályozás részévé. A határidők a jogilag szabályozott eljárások olyan elemei, amelyek általában az eljárások, ezen belül különösen egyes eljárási cselekmények lefolytatása, illetőleg bizonyos jogosultságok gyakorlása vagy kötelezettségek teljesítése ésszerű időn belül való befejezését írják elő; **megakadályozzák az eljárások parttalaná válását, ugyanakkor biztosítják – többek között – az alapjogok gyakorlásának lehetőségét.** (23/2005. (VI. 17.) AB határozat)

Az Emberi Jogok Európai Bírósága meglehetősen kimunkált és ismert gyakorlatot folytat a reasonable time fogalmának megítélésében, melyet követendőnek tartunk.”

Az Alkotmánybíróság a 3328/2020. (VIII. 5.) számú határozatában megállapította a Fővárosi Törvényszék végzésének alaptörvény-ellenességét és azért megsemmisítette:

„Az Alkotmánybíróság ... megállapította, hogy az indítványozó által hivatkozott **tisztességes bírósági eljáráshoz való jog** [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], olyan **Alaptörvényben biztosított jognak minősül**, amely természeténél fogva nem csak az emberre vonatkozik (16)

Az Alkotmánybíróság – az indítványozó által is hivatkozott – 23/2018. (XII. 28.) AB határozatban összefoglalóan megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben kialakított következetes gyakorlatát. E szerint „»a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás 'méltánytalan' vagy 'igazságtalan', avagy 'nem tisztességes'« (ABH 1998, 95) {legutóbb megerősítette a 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [41]}. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését **minden esetben tartalmi vizsgálathoz köthette**: »elemezte az **alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását**, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket **az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve**«” {23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [27], vö. 20/2017. (VII. 18.) AB határozat (a továbbiakban: Abh1.), Indokolás [17]; 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]} (23) „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: **a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia**. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.” (Abh1., Indokolás [23]). (24)

Az Alkotmánybíróság a 3133/2017. (VI. 8.) határozatában ugyan az alkotmányjogi panaszt elutasította, azonban fontos megállapításokat tett:

Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti **jogállamiság követelményére csak kivételes esetben lehet alkotmányjogi panaszt alapítani**, mindenekelőtt a visszaható hatály tilalmának, illetve a kellő felkészülési idő követelményének sérelme esetén {először: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]; újabban: 3027/2017. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [10]}. A jelen indítványban az indítványozó a felsoroltak egyikére sem hivatkozott, ezért az Alaptörvény B) cikke vonatkozásában nincs helye a panasz vizsgálatának. Ugyanakkor a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti **tisztességes bírósági eljáráshoz való jog kétségtelenül az Alaptörvényben biztosított jognak minősül, sérelmének vizsgálatára az alkotmányjogi panasz elbírálása keretében van lehetőség.** (19)

Az Alkotmánybíróság a 3380/2018. (VI. 8.) számú végzésében ugyan az alkotmányjogi panaszt visszautasította, azonban ezúttal is fontos megállapításokat tett:

„Az indítványozó **a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványa, az indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét** állította a Fővárosi Törvényszék jogerős ítéletével összefüggésben. A sérelem megvalósulását abban látta, hogy az első- és másodfokú hatóság, valamint a **bíróság nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek**, mert nem vették figyelembe az indítványozó által irányadónak tartott tényeket. Az Alkotmánybíróság **az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének részét képező indokolt bírói döntéshez való jog** tartalmát kifejtve azt az alkotmányos követelményt támasztotta a bíróságokkal szemben, hogy azok **»a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be**”, fenntartva, hogy az egyedi ügy összes körülményének függvénye, mikor kellően részletes az indokolás. Ez egyfelől nem jelenti azt, hogy a bíróságot a felek valamennyi érvelése tekintetében részletes indokolási kötelezettség terhelné, az azonban **feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg**, és erről a vizsgálatáról a határozatának indokolásában is adjon számot {lásd mindehhez: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [31]}. **A tisztességes bírósági eljáráshoz való jognak és így az arra alapított alkotmányjogi**

panaszok nyomán történő alkotmányossági vizsgálatnak **korlátját jelenti, hogy az Alkotmánybíróság nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését**, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság nem vizsgálja azt sem, hogy az indokolásban megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelt-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. **A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat** {3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}” (14)

3. Alaptörvényben biztosított jog sérelemének megjelölése

Esetünkben a Pp. 407. § (2) bekezdés b) pontja kiiktatta a Kúriához fordulás lehetőségét. Szűkítette a jogorvoslati lehetőségeinket. Diszkriminatív, hátrányos megkülönböztetést hozott létre. Ez a jogszabályi korlátozás azzal jár, hogy nekünk, fogyasztóknak sokkal nehezebb elérni, hogy tisztességes bírósági eljárásban részesüljünk. Hiányzik az utolsó, a legnagyobb visszatartó erő, amely arra kényszerítené a bírókat, hogy kellő figyelmet fordítsanak egy peranyag megismerésére, a felek álláspontjainak összevetésére. Figyeljenek mindazon elvekre, melyeket elég részletesen ismertettünk. Mivel nincs visszatartó erő a fogyasztóknak csak elérendő vágyalom marad, amit az Alkotmánybíróság megfogalmazott: „A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.” Marad a „formális eljárás”, az amit az Alkotmánybíróság is tisztességtelennek tart.

Esetünkben a Fővárosi törvényszék egyértelműen „formális eljárást” folytatott le.

Az, hogy az első és a másodfokú bírói eljárás tisztességtelen, nem csupán egy elvi lehetőség. Sajnos nem csak az esetünkben fordult elő. Ilyenkor van szükség az Alaptörvény által mindenkinek biztosított jogorvoslatra, a Kúria vizsgálatára. Alapos indok alapján a „Kúria megfordítja a pert”, a korábban született ítéleteket az Alaptörvény által védett fogyasztó javára dönti el. Egy ilyen esetet már ismertettünk (Kúria Döntések 2021. 5. szám, BH 2021.5.141 számú felülvizsgálat). A Kúria a felülvizsgálat végén jogszabálysértőnek találta a bírósági eljárásokat, a bíróságok döntését. Jól érzékelhetően szüksége volt a fogyasztónak a jogorvoslatnak erre a lépésére is, a Kúria felülvizsgálatára.

A fogyasztók érdekeit sérti az a törvényi pont, mely nem teszi lehetővé a Kúria felülvizsgálati eljárását. Az alkotmányjogi panaszunkban nem kérjük, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg azt a törvényi korlátot, mely elzár minket a Kúria felülvizsgálati eljárásától. Az Alkotmánybíróságtól kapott tájékoztatás alapján tisztában vagyunk azzal, hogy a kúriai felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat nem számít alapjognak. Így nem lehet az alkotmányjogi panaszunk része az, hogy az Alkotmánybíróság szüntesse meg azt a diszkriminatív, a fogyasztókra nézve káros törvényi pontot, mely nehezíti, hogy tisztességes bírói eljárásban részesüljenek.

Mivel lehetetlen elérnünk, hogy része legyen az ügyünk kúriai felülvizsgálatnak, kiemelten fontos annak a megállapítása, hogy a Fővárosi Törvényszék az eljárásával eleget tett-e tisztességes bírói eljárás követelményeinek?

Határozott kérelmünk, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a Fővárosi törvényszék végzését, mivel az téves jogszabály értelmezésen alapszik és tisztességtelen eljárás során született meg.

4. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A fentiek alapján igazoljuk, hogy minden jogorvoslati lehetőséget igénybe vettünk, minden lehetőséget kimerítettünk. Nyilatkozunk, hogy nincs folyamatban sem felülvizsgálatunk sem perújításunk.

Összefoglalva az ügyben született bírósági döntéseket:

Pesti Központi Kerületi Bíróság 2.P. 87.786/2019/51

Fővárosi Törvényszék 42.Pkf.632.588/2020/3.

Fővárosi Törvényszék 42.Pkf.632.590/2020/3

Pesti Központi Kerületi Bíróság 1. Pk.220.032/2020/1.

Fővárosi Törvényszék 42.Pf.635.077/2020/6

Kúria Pfv.I.20.229/2021/2

5. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Nyilatkozunk, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került. Az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló Kúria döntése 2021.május 20.-án érkezett a perben minket képviselő ügyvédi irodához. Az innét számított 60 nap 2021.július.19.-én járt le. Az alkotmányjogi panaszunkat 2021. június 23.-án nyújtottuk be bíróságon keresztül. Az Alkotmánybíróságtól kapott tájékoztatás alapján a panaszunk 2021. július 13.-án érkezett be az Alkotmánybíróságra.

6. Az indítványozó érintettségének bemutatása

Teljesen részletesen ismertettük azt a jogszabályt, mely nem teszi lehetővé, hogy a Kúria az ügyünkben felülvizsgálati eljárást folytasson le. A Kúria pontosan megfogalmazta: „A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 407. § (2) bekezdés b) pontja szerint nincs helye a felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta a XL. fejezetben meghatározott végrehajtási perekben.[4]”

Amennyiben az a jogszabályi pont tartalmaz olyan kitételt, hogy pl. „kivétel a fogyasztók által indított végrehajtási eljárások”, akkor a Kúria el tudta volna végezni az általunk indítványozott felülvizsgálati eljárást.

A hátrányos törvényi megkülönböztetés nem tette lehetővé, hogy a Kúriához forduljunk az ismertett tisztességtelen bírói eljárás és jogszerűtlen döntés miatt.

Az Erste Bank azért nem hajtja végre a PBT határozatában leírtakat, mert a határozatot önkényesen, jogi alap nélkül, rendelkező részre és indoklás részre osztotta. Ebben a tévedésben az Erste Bankot megerősítette az elsőfokú- és a másodfokú bíróság is.

7. Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Egyértelműen, minden kétség nélkül megállapítható, hogy a jelen alkotmányjogi panaszban ismertett jogi tévedés miatt nem hajtja végre az Erste Bank a PBT határozatát teljes egészében.

Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tartjuk azt, hogy jogszabály és nem jogi tévedés alapján hozzanak a bíróságok ítéletet. Megfelel a józan észnek és a közjónak, erkölcsösnek tekinthető az, ha a bíróság szándékosan „másik jogszabályra” utalva hoz fogyasztót elmarasztaló döntést? Egyértelműen, minden kétség nélkül megállapítható hogy tisztességtelen bírói eljárásban volt részünk.

Az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelme következett be többszörösen is ebben az ügyben.

8. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

A devizahiteles törvények meghozatalára az Alaptörvényben biztosított fogyasztóvédelem miatt volt szükség.

M) cikk

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

A pénzügyi intézmények visszaéltek erőfölényükkel és a törvényhozás, mint „Magyarország” meghozta a fogyasztóvédelmi törvényeket, köztük a 2.DH törvényt a szerződések újra számolásáról.

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek

A pénzügyi intézményeknek is végre kell hajtania a PBT határozatának rendelkezéseit. A devizahiteles törvény az Alaptörvényben rögzített jognak megfelelően biztosította, hogy az elszámolással kapcsolatos panaszunkkal a PBT-hez, majd ezt követően bírósághoz forduljunk. A törvényeket a bíróságoknak is be kell tartani, így nem hozhatnak téves jogértelmű alapján döntést.

XXV. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

Az Alaptörvényben rögzíti, hogy a bíróságnak milyen módon kell eljárniuk.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslással éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke alapján jogunk van tisztességes bírósági eljáráshoz valamint jogorvoslathoz, amennyiben a jogaink sérülnek, azonban tisztességes bírósági eljárásban nem részesültünk.

Az alapjogok közül a tisztességes bírósághoz való jog nem korlátozható, a jogorvoslathoz fordulás joga korlátozható, amennyiben fontosabb szempont, pl. a gyors igazságszolgáltatás elérése céljából indokolt: „a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának okával és csak azzal arányosan korlátozható a jogorvoslathoz való jog”.

Az elmúlt 6 évben nem sikerült elérnünk a rengeteg pereskedés ellenére sem, hogy az újraszámolás összes adatát átadja nekünk a bank, és nem kaptunk választ a feltárt számolási és logikai hibákra sem. Alkotmányjogi panaszunkban egyáltalán nem kérjük bírósági eljárás teljes egészének a felülbírálatát, az érvek megalapozottságának a vizsgálatát. Tudjuk, erre nincs semmi lehetőség. Ennek a feladatnak az elvégzése a Kúriáé lenne.

Amennyiben az Alkotmánybíróság indokot talál arra, hogy a panaszunkkal ne foglalkozzon, akkor azok a szép elvek és emberi alapjogok – amiket összegyűjtöttünk és behelyeztünk jelen alkotmányjogi panaszunkba - csak üres szavak maradnak. Olyanok lesznek, mintha soha nem is lettek volna, hiszen elérhetetlenné válnak számunkra. Ha nincs sem Kúria, sem Alkotmánybíróság, mely visszatartó erőként fellépne a jogtalanság és a tisztességtelen bírói eljárás ellen, akkor milyen lehetőség marad?

A Pp. csonkította a jogorvoslati lehetőségeinket annak reményében, hogy gyorsabban jutunk el tisztességes bírói eljárás végéhez, igazságos döntéshez. Azonban pont fordítva, lassan és sok pereskedés által jutottunk el tisztességtelen bírósági eljárásokon át idáig.

25. cikk

(2) A bíróság dönt büntetőügyben, magánjogi jogvitában, a közigazgatási határozatok törvényességéről, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról és törvényben meghatározott egyéb ügyben.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az ismertetett ügyben a 25. cikkben leírt bírósági döntés nem volt tisztességes, sérültek a 28. cikkben megfogalmazott elvek. A tisztességtelen és téves jogértelmezésen alapuló bírósági eljárás ellentmond a józan észnek, nem a közjónak, hanem az érintett pénzügyi intézet gazdasági céljait szolgálja.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke alapján jogunk van tisztességes és nyilvános bírósági eljáráshoz (1) valamint jogorvoslathoz, amennyiben a jogaink sérülnek (7), azonban sem nyilvános, sem tisztességes bírósági eljárásban nem részesültünk. Az Alaptörvény M cikke alapján Magyarország védi a fogyasztók jogait, azonban a támadott törvény az esetünkben hátrányos, diszkriminatív megkülönböztetést tartalmaz, ami elzár a jogorvoslattól, a Kúria felülvizsgálati eljárásától. Ez a felülvizsgálati eljárás tudott volna dönteni arról, hogy tisztességes eljárásban volt-e részünk és milyen hátrány ért minket azért, mert a nyilvánosság ki volt zárva a tárgyalásokról. Alaptörvény-ellenes a

megadott törvényi pont, mert nem teszi számunkra elérhetővé a felülvizsgálatot. A megadott törvényi pont közvetlenül kihat az alaptörvényben biztosított jogunkra (a felülvizsgálathoz).

Az Alaptörvény R cikke alapján a jogszabályok mindenkire kötelezőek, azonban esetünkben az MNB-ről szóló törvényt figyelmen kívül hagyták az eljáró bíróságok.

Az Alaptörvény 25 cikke alapján a bíróságok döntenek a magánjogi vitákban. Azonban nem volt érdemi, valóságos döntés, mert a kérelmi pontjainkat nem vizsgálták, ezáltal nem volt tisztességes bírói eljárás. Így a bírói eljárás nem érthette el a 28. cikkben leírt célokat.

9. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kértük az elsőfokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróságot, hogy a Fővárosi Törvényszék végzését függessze fel az alkotmányjogi panasz eljárásának a befejezéséig. Ennek a kérésünknek a bíróság nem tett eleget.

b) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Nyilatkozunk, hogy hozzá járulunk nevünk közzé tételéhez.

c) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Az Alkotmánybíróságtól kapott telefonos tájékoztatás alapján nem szükséges az összes hivatkozott bírósági ítéletet mellékletként csatolni, mivel szüksége esetén ezeket az Alkotmánybíróság hivatalból bekéri az érintett bíróságtól.

Az érintettségünket igazoló Kúriai ítéletet és a felülvizsgálati kérelmünket már csatoltuk az alkotmányjogi panaszunk első benyújtásakor.

A csatolt melléletek:

1. felülvizsgálati kérelem - 2021.01.22.
2. a Kúria Pfv.I.20.229/2021/2. számú, kérelmet visszautasító végzése

d, Az Alkotmánybíróság hatáskörének igazolása

Hivatkozunk az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényre:

9. Az alkotmányjogi panasz

27. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet,

a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt,

b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz, vagy

c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.

Az Alkotmánybíróság

24. cikk

(2) Az Alkotmánybíróság

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

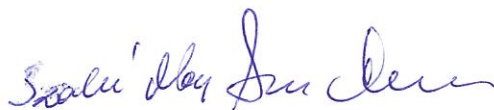
Kérjük Alkotmánybíróságtól az indítványunk elbírálását és a határozott kérelmünk teljesítését.

Amennyiben a kiegészített indítványunk a törvényben meghatározott formai és tartalmi feltételeknek nem felel meg, kérjük az Alkotmánybíróságot, hogy az eljárás során tegye lehetővé számunkra a szükséges pótlásokat, kiegészítéseket elvégezzük. Nem vagyunk jogilag képzettek, az elhúzódó és rendkívül költséges peres eljárásaink után már nincs pénzünk arra, hogy az alkotmányjogi panasz megírására, beadására és ügyvitelére ügyvédet bízunk meg. Úgy véljük, ez miatt nem érhet bennünket hátrány az Alkotmánybíróság eljárása, a befogadás elbírálása során.

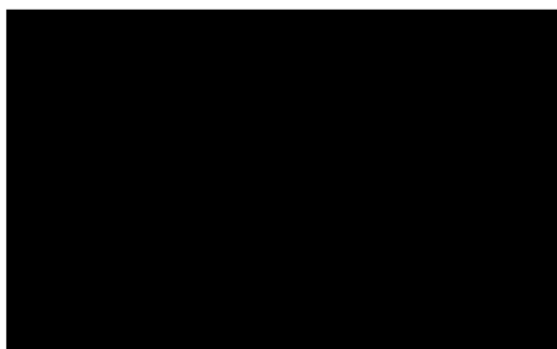
Budapest, 2021. november 10.

Szabó József

Szabóné Nagy Ágnes Marianna

név

cím

